

İffetli Genç

Hız. Ömer devrinde mescide gelip giden bir genç vardı. İbadet ve taatında derin mi derin... Başını secdeye koyduğunda güller açıyor, seccadesini gözyaşlarıyla ıslatıyor, ıslata ıslata inliyor, dualar ediyordu. Mescide gelip giden bu genç, Hız. Ömer'in de dikkatini çekmiş. Öyle çekmiş ki; yokluğu mescitte bir yokluk, bir boşluk meydana getiriyor. Bu genç bir gün gelmez olur mescide. Ve sorar koca halife: "Falan nerede, filan genç vardı, nerede o?"

Evine gelip giderken şerli bir kadın musallat olmuştur o gence. Bu genç kaşını kaldırıp da bakmaz bile. O kadının, her köşe başında günaha çağırın pusularına aldırış dahi etmez. Fakat kadın, vazgeçmiyor; şehvet bakışlarını bulandırmış, adeta gencin bir boşluğunu arıyor. Bir sendelemesini bekliyor, onu şeytanın tuzağına düşürerek kısıvrak yakalayabilecek ve böylece iffet abidesi o genci ebedi hedefinden saptıracak...

Kadının bu hilelerine hiç aldırış etmeyen, o boşluk vermeyen genç; bir gün kaşını kaldırmasıyla, kendini kadının kapısında buluyor. Bir anda irkiliyor ve diliyle devamlı şu ayeti tekrar ediyor:

"İnnelleziyne't-teğav izâ meshehüm tâifun mineşşeytani tezekkerû feizâhum mubsırûn" (Araf-201); " Takva sahipleri, şeytanın bir vesvesesine uğrayınca birdenbire Allah'ı anarlar (hatırlarlar) bir de bakarsınız onlar (doğruyu) görmüşlerdir. (vesveseyi atlatmışlardır)"

İşte birdenbire diline bu ayetin takıldığını görüyor. Allah, ayeti diline dolayıyor, inayetiyle orada hâzır ve nâzır. Bir anda başından aşağı adeta kaynar sular dökülüyor. "Allah'ım affet" derken bir anda utancından kalbi, hadisatın yüküne dayanamayıp duruyor; olduğu yere yıkılıyor genç sahabe. Ve oracıkta yüce ruhunu Rahman'a teslim ediyor.

Ayıp olur düşüncesiyle kadının kapısından genci hemen kaldırıyorlar ve sonra da götürüp gömüyorlar. Müminlerin emiri Hız. Ömer, hıçkırıklarından tanıdığı gencin yokluğunu namaz kıldırırken hemen fark ediyor ve soruyor: "Nerede o devamlı ağlayan insan? Nerede inlemesiyle meşhur genç?"

"Ey Emir'ul Mü'minin; falan gece vefat etti, götürüp gömdüler." diye cevap veriyorlar. Vefa insanı Hız. Ömer hemen gencin mezarına koşuyor. Mezarın başında durup onun için cenaze namazı kılıyor ve o genç için ağlıyor. Ve sonra da, genç sahabeye gözyaşları içinde şöyle sesleniyor:

"Ve limen hâfe makâme Rabbihi cennetân" (Rahman,46); "Rabbinin huzuruna çıkacağından korkan kimse için iki cennet vardır." Ve birden bire herkesin kanını donduracak bir şey oluyor. Bir ses yükseliyor göklere. Mezardan yükseliyor bu ses:

"Fegad a'tâniyallâhu merrateyn" "Burada vaad edilenden de fazlasını buldum. Allah bana onun iki katını verdi..."